

ת"פ 27278/03/14 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות, שלוחת רחובות נגד ארי קסטן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 27278-03-14 מדינת ישראל נ' קסטן
בפני כבוד השופט מנחם מזרחי

בעניין: מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות,
שלוחת רחובות באמצעות ב"כ עוה"ד מורן
ישראל

המאשימה

נגד

ארי קסטן באמצעות ב"כ עוה"ד הגר אמר

הנאשם

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מכתב-האישום ומהעבירה שיוחסה לו.

כתב-האישום מייחס לנאשם עבירה של העסקת תושב זר שלא כדין, לפי סעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

נטען, כי בתאריך 30.4.2013 העסיק הנאשם בעבודות ריצוף, שני תושבי האזור, אשר שהו בישראל שהייה בלתי חוקית.

הנאשם מסר תגובה, במסגרתה טען, כי הוא לא העסיק את השוהים הבלתי חוקיים בביתו, אלא השניים הועסקו בין שני בתים הסמוכים לביתו של הנאשם ולא על-ידו (פרוטוקול יום 23.2.2015).

רס"ב אלי זילברמן, הינו העד המרכזי המבסס את ראיות המאשימה.

במסגרת עדותו הוגשו דוחות שסומנו ת/4 - ת/6, תמונות ת/3 תרשים של הזירה שערך בעת עדותו ת/8, דוח עיכוב ת/9.

מדוח הפעולה המרכזי (ת/4) (שכתוב ת/7) עולה כי העד הגיע אל המקום "בצמוד לבית עובד בתוך חצר מגורים של

תושב המקום בשם ארי קסטן, נתפסו שני בני מיעוטים תושבי השטחים בגין שב"ח. לציין שמדובר באבא ובן תושבי כפר יאטה בחברון כאשר הם נראו על ידי בזמן עבודה. הבן עבד בכניסה לחצר הבית כאשר נראה מערבב בטון והאבא נראה על ידי בתוך חצר הבית ליד הברכה שנמצאת במקום, כאשר הוא עובד בריצוף מסביב לברכה".

לאחר שעיינתי בראיות שהוגשו, התרשמתי באופן ישיר ובלתי אמצעי מעדותם של העד הנ"ל והנאשם, הגעתי למסקנה, שהמאשימה לא הוכיחה, כנדרש בפלילים את אשמתו של הנאשם ונותר ספק סביר.

ואלו נימוקיי:

ראשית, אבהיר, כי מסקנתו של העד שלפיה שני העובדים הועסקו על-ידי הנאשם, התבססה, בין השאר על תחקור שני המועסקים, אולם שני אלו לא העידו בפניי וכל תוכן המובא מפיהם בדוחות הפעולה ובמזכרים הוא בגדר עדות מפי השמועה, שאינו קביל במשפט.

שנית, מתמונות ת/3 ניתן לראות את אחד המועסקים עומד מול בריכת בטון וטוריה בידו (תמונה 1), אולם בריכה זו ממוקמת מחוץ לבית המגורים של הנאשם, מרחק של כחמישה מטרים (תרשים ת/8) ומדובר בסביבת בנייה הסמוכה גם לבתים אחרים, ובמיוחד לבית נוסף, בית גיסו של הנאשם, העומד בצמוד לביתו (קיר מפריד ביניהם).

מדובר במרחקים קרובים ביותר שאינם מובילים למסקנה כי יש לקשור, בראייה נסיבתית, את אמבטיית הבטון והעובד דווקא לבית הנאשם.

בעניין זה העיד העד: "הבית של הנאשם הוא בית צמוד לגיסו, ומצד ימין יש עוד מבנה..." (עמוד 8 שורה 3).

שלישית, תמונה מספר 3, שבה נצפה אחד העובדים, הבן, בתוך חניית ביתו של הנאשם, היא תמונה מבויתת.

כלומר, העד ביקש מהעובד להיכנס לתוך החנייה ולהצטלם בתוכה.

לא זה היה מצב הדברים, כאשר העד הגיע אל המקום.

תמונה מספר 1, במסגרתה נראה העובד מחוץ לבית, ליד אמבטיית הבטון, היא התמונה המתעדת את מצב הדברים שאותו ראה העד בהגיעו למקום.

על כן, אין לתמונה 3 כוח מפליל.

בעניין זה העיד: "כשאני באתי הוא היה בתמונה 1, הוא לא היה בתמונה 3" (עמוד 8 שורה 19 והלאה).

רביעית, העד כתב בדוח הפעולה (ת/5/ת/7 - הדוח מיום 9.5.13) שהאב - העובד הנוסף - נמצא עובד בתוך ביתו של הנאשם בברכה (ת/3 - תמונות 5 - 8) כשבדיו כף מברזל, עליה בטון, במקום היה גם דלי עם בטון טרי וכיו"ב.

ואולם, העד טרח וצילם את בנו של העובד, מחוץ לבית, אך את אביו לא צילם בברכה (עמוד 10 שורה 29), מה גם שבמקום לא נמצאו, ולא תועדו בתמונות כלי העבודה הנטענים והציוד ששימושו את האב בעבודתו בתוך הברכה.

מהתמונות לא ניתן ללמוד כי הברכה הייתה בשיפוצים או במהלך עבודה או שנזקקה לכמות כה גדולה של בטון, כפי המתועד בתמונה מספר 1 באמבטיית הבטון.

חמישית, קיים דוח עיכוב (ת/9) של אחד העוסקים, שנטען להיות האב, אך אין דוח עיכוב של העובד השני, שנטען להיות בנו הקטין. על כן, אין לדעת מה הייתה גרסתו של הבן ומה הנסיבות הברורות שבהן נמצא. האמרה של האב שבדוח העיכוב (שאינה מפלילה את הנאשם במישרין) היא עדות מפי השמועה,

שישית, מעבר למיקום, אין לשייך, ברמת ההוכחה הנדרשת בפלילים, את אותה אמבטיית בטון, מבחינת יעודה, דווקא לנאשם, ויתכן ששירתה את הבתים הסמוכים, ואף את בית גיסו הצמוד לבית הנאשם, במיוחד כאשר מדובר בסביבה של בתים חדשים בבנייה ובשיפוץ.

שביעית, קשה לסמוך על זכרוננו של העד, בעדותו, בהשלמת הפרטים שלא תועדו, כאשר מדובר באירוע משנת 2013, בעוד שמדובר בעד, שזהו תחום עיסוק, כמעט היום יומי, ואשר ביצע מאז מספר רב של פעולות דומות. כך, למשל, אין לדעת האם הגיע אל המקום לבדו ואם לא מדוע אדם נוסף לא רשם דוחות (עמוד 7 שורה 5, 20, עמוד 16 שורה 3).

שמינית, בשום שלב, העובדים שהועסקו במקום לא הצביעו על הנאשם כמעסיקם ולא מסרו את שמו: "ש: הם הצביעו על הנאשם? ת: לא. ש: הנאשם נכח במקום? ת: לא" (עמוד 10 שורות 17 - 21).

אמנם העובדים הצביעו על ביתו של הנאשם: "הם הצביעו לי על הבית, זה הבית של הנאשם" (עמוד 13 שורה 13), אך יש לזכור כי כל מה שאמרו המועסקים הוא עדות מפי השמועה, ובתוך כך עדות שאינה קבילה.

יתירה מכך, גם בתחנת המשטרה לא הפגישו בין השניים לנאשם כדי שיזהו אותו כמעסיקם.

תשיעית, הנאשם הכחיש כי העסיק את השוהים הבלתי חוקיים והכחשתו לא נסתרה בראיות חיצוניות וברורות.

הוא מסר תגובה מידית כבר בדוח הפעולה ת/4/ת:7: "כאשר הגיע למשרדי הנ"ל מסר לי שהוא לא מכיר אותם ומי שהביא אותם למקום הביא אותם ללא ידיעתו וכן אמר לי מה אתם עושים מזה עניין, הם בסה"כ עשו לי קצת ריצוף מסביב לבריכה בחצר הבית". העד העיד כי הוא זוכר בעדותו בדיוק את המילים (עמוד 15 שורה 11).

אמנם יש בתגובתו המכחישה גם ראשית הודיה.

ואולם, מדובר בשיחה שנערכה בין השוטר לנאשם, ולא ניתן להעניק לאמרה מפלילה זו, כשלעצמה, כשהיא כוללת גם הכחשה וגם הודיה כאחד, משקל בלעדי המוביל להרשעה, מה גם שהנאשם הסתייג ממנה.

עשירית, מת/10 עולה כי הנאשם הציג טענה שלפיה "ייתכן והפועלים שייכים לבחור בשם סברי..." (וכן ראו ת/1 שורה 75) ומסר את הטלפון של סברי, אך השוטר לא יכול היה ליצור קשר עם מספר הטלפון שנרשם. עניין חקירתי זה לא מוצה עד תום.

אחת עשרה, בהודעתו במשטרה ת/1 מיום 7.5.2013 הכחיש את המיוחס לו:

הוא מסר, כי לא העסיק את העובדים ואין לו קשר לעבודה הנטענת שהוצגה בפניו (שורה 13 והלאה).

הנאשם הכחיש את הטענה שאמר לשוטר כי הפועלים עבדו עבורו: "אני לא אמרתי כזה דבר, הרי זה דבר שסותר את עצמו" (שורה 107).

שתיים עשרה, הנאשם בעדותו שב והכחיש כי העסיק את העובדים.

לא מצאתי בעדותו פרכה או אי אמירת אמת, היורדת לשורש העניין שבכוחה להוביל לדחיית עדותו.

אני מקבל את טענתו, שלא נסתרה (המאשימה הסכימה לנתון זה בסיכומיה), כי באותו יום לן בבית בנו, חייל, כשנשק ברשותו, והוא לא יעסיק עובד זר בביתו באופן שיסכן את בנו, במיוחד כשהוא נעדר מן הבית.

לאור כל האמור, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מכתב-האישום ומהעבירה שיוחסה לו.

ניתנה היום, י"א אייר תשע"ו, 19 מאי 2016, במעמד הצדדים

